

ת"פ 3597/05/15 - אסף עמבר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 3597-05-15 מדינת ישראל נ' עמבר

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט אמיר טובי

המבקש

אסף עמבר

ע"י ב"כ עו"ד תומר נוה

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

ע"י פרקליטות מחוז חיפה

החלטה

בפניי בקשה להורות על ביטול צו הבאה שהוצא כנגד המבקש, ואשר נועד להבטחת התייצבותו להליכים המתנהלים כנגדו בתיק דנא.

ערב ישיבת ההוכחות שנועדה ליום 16.11.2016 הוגשה בקשה לדחיית הדיון בשל כך שהמבקש נפגע בתאונת דרכים ביום 9.11.2016 בהיותו בתאילנד. בהחלטה שניתנה בפתח הישיבה הנ"ל נאמר כי מהתיעוד הרפואי שהוצג לא ניתן לדלות פרטים מלאים וחד משמעיים לגבי אשפוזו של המבקש. עוד צוין כי בבקשה שהוגשה מטעם המבקש לביטול צו עיכוב היציאה מהארץ שהוצא נגדו בזמנו, התבקש בית המשפט לאפשר נסיעתו בין התאריכים 18.9.2016 ועד 18.10.2016. בהחלטתו מיום 31.8.2016 נעתר בית המשפט לבקשה והתיר יציאתו של המבקש מהארץ בין התאריכים המפורטים לעיל. דא עקא שהמבקש נפגע, על פי הנטען, בתאונת דרכים שארעה ביום 9.11.2016 במועד שבו אמור היה להיות כבר בארץ מלפני זמן רב. באותה החלטה הוספתי כי לא ברור מדוע לא מילא המבקש אחר החלטת בית המשפט ומדוע לא שב לארץ במועד. לשאלה זו לא ניתן כל מענה מפי סנגורו. לפיכך, הוריתי על הוצאת צו הבאה כנגד המבקש ללא אפשרות לשחרור על מנת שההליך נגדו ימשך מיד עם חזרתו ארצה.

עתה מונחת בפניי בקשת הסנגור לבטל את צו ההבאה שכן המבקש מתעתד לחזור לארץ ביום 31.1.2017 והוא יתייצב לדיון הקבוע ליום 5.2.2017. לבקשה צורף תצהיר נציג חברת הביטוח הראל שפגש במבקש בבית החולים בתאילנד בחודש נובמבר החולף ואישר דבר אשפוזו.

המשיבה בתגובתה, ציינה כי בדיון האחרון מיום 4.1.2017 לא נתבקש צו הבאה כנגד המבקש ועל כן לא ברורה מהות הבקשה. בשולי הדברים ציינה המשיבה כי הבקשה אינה נתמכת בתצהיר מעם המבקש ואין בה כל הסבר מדוע הלה לא חזר לארץ בחודש אוקטובר 2016 בהתאם להחלטת בית המשפט.

לאחר שבחנתי טענות הצדדים לא מצאתי כל יסוד לבקשה ואני מורה על דחייתה.

עמוד 1

גם אם אניח לטובת המבקש כי הלה היה מעורב בתאונת דרכים בתאילנד בחודש נובמבר 2016, בעקבותיה נגרמו לו נזקי גוף, עדיין אין בכך כדי להסביר פשר שהייתו בתאילנד במועד התאונה, תוך התעלמות מהחלטת בית המשפט. בזמנו, הותלה צו עיכוב היציאה מהארץ שניתן ביחס למבקש בין התאריכים 18.9.2016 ועד 18.10.2016. במועד בו נטען כי התרחשה התאונה, בחודש נובמבר 2016, אמור היה המבקש לשהות בארץ. הארכת שהייתו בחו"ל, מבלי שניתנה לכך רשות בית המשפט מהווה עשיית דין עצמי וזלזול בהליכי משפט ובהחלטות שיפוטיות שניתנו בעניינו. הן בדיון שהתקיים בפניי ביום 16.11.2016 והן בבקשה הנוכחית המונחת בפניי, לא ידע הסנגור ליתן מענה מניח את הדעת לפשר התנהלותו המתוארת של המבקש. למותר לציין כי היעדרותו מהארץ הובילה לביטולן של ארבע ישיבות הוכחות שנקבעו מבעוד מועד.

בנסיבות, איני רואה כל יסוד לסמוך על רצונו הטוב של הנאשם לחזור לארץ ולהתייצב להמשך ההליכים נגדו. לפיכך, יעמוד צו ההבאה שניתן נגדו בעינו על מנת להבטיח התייצבותו לדיון הקבוע ליום 5.2.2017.

הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ז טבת תשע"ז, 25 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.